

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119217670
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119217670.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený : JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: E. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX, B. - M., zastúpený : JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 5, Žilina, v konaní o zaplatenie 3.852,34 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 614,51 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavuje.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

III. Žalovanému sa proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná obchodná banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 3 852,34 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 02.11.2015 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s. na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.100 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 70 eur. Ďalej uviedol, že v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 je banka povinná viesť obchodnú knihu a v nej viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. Právny predchodca žalobcu ďalej uviedol, že žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam s konečným zostatkom na úhradu vo výške 3852,34 eura. Žalovaný si nespĺnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti, t. j. do dňa 20.11.2019 a tak vznikol žalobcovi nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka vo výške určenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. odo dňa 21.11.2019 do zaplatenia. K žalobe pripojil výpis z Pôžičkovej karty Quatro, žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s..

2. Súd uznesením, č. k. 16Csp/163/2019-61 zo dňa 06.03.2020, aby namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 do tohto konania vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, a to na základe návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu uzatvorenia Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom, ktorej

predmetom je aj pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi. Spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. súhlasila s tým, aby do konania vstúpila na miesto doterajšieho žalobcu.

3. Súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobe žalobcu v plnom rozsahu. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný včas vecne odôvodnený odpor, preto ho súd uznesením, č. k. 16Csp163/2020-84 zo dňa 18.05.2020 zrušil. Žalovaný namietal litispendciu (avšak súd v platobnom rozkaze uviedol len nesprávnu spisovú značku, v dôsledku čoho nebolo potrebné zaoberať sa touto námietkou). Poukázal na vyjadrenie zo dňa 04.05.2020, v ktorom akcentoval na ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka. Ďalej doplnil, že osobné údaje o klientovi ako rodné číslo, číslo občianskeho preukazu, telefón údaje o zamestnávateľovi, údaje k používaniu kreditnej platobnej karty sú napísané väčším písmom ako predmet a cena zmluvy o úvere a teda predmet a cena úveru je napísaná menším písmom. V danom prípade ide síce o formálnu chybu čo sa týka veľkosti písma, ktorú však citované ustanovenie sankcionuje absolútnou neplatnosťou zmluvy o úvere. Poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Žilina v principiálne rovnakých veciach (napr. rozsudok sp. zn. 6C/178/2011-60 zo dňa 07.10.2011, rozsudok sp. zn. 13C/41/2011-34 zo dňa 26.05.2011), pričom na odvolanie žalobcu proti týmto rozhodnutiam Okresného súdu Žilina a jeho argumentácii, že Okresný súd Žilina nesprávne a šikanózne aplikoval na daný prípad ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka, tieto rozhodnutia boli potvrdené Krajským súdom v Žiline ako odvolacím súdom (rozsudok sp. zn. 9Co/29/2012 zo dňa 19.04.2012 a sp. zn. 5Co/294/2011-60 zo dňa 30.01.2012. Krajský súd Žilina v odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil v celom rozsahu s právnou argumentáciou a odôvodnením napadnutých rozhodnutí súdov prvej inštancie. Krajský súd Žilina na doplnenie dôvodov svojho rozhodnutia pod sp. zn. 9Co/29/2012 zdôraznil, že po účinnosti novely Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 129/2010 Z. z. bolo na žalobcovi, aby zabezpečil vyhotovenie zmluvy tak, aby zodpovedala platnej právnej úprave. V prípade neplatného právneho úkonu sa zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. zrušuje od počiatku ex tunc a zmluvné strany sú povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z predloženého výpisu k kreditnému účtu vyplýva, že posledná debetná transakcia, teda reálne čerpanie úverového rámca, bola realizovaná viac ako 3 roky späť od podania žalobného návrhu, preto vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku. Väčšinu položiek podľa predloženého výpisu z účtu predstavujú sankčné úroky, štandardné úroky, náklady na vymáhanie do vyhlásenia okamžitej splatnosti, náklady na vymáhanie po vyhlásení okamžitej splatnosti. Jednotlivé položky neboli preukázané resp. podložené hodnovernými listinnými dôkazmi preukazujúcimi ich výšku. Výpis z účtu z uvedenými položkami nie je hodnoverným listinným dôkazom preukazujúcim zákonnosť a oprávnenosť takéhoto nároku. V danom prípade ide o spotrebiteľský právny vzťah, z toho dôvodu môže žalobca pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti iba v tom prípade, ak to bolo v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté. Taktiež žalobca musí splniť podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže súčasťou žalobného návrhu nie sú žiadne listinné dôkazy preukazujúce vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. Ďalej namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne, pričom v uvedenej súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v zo dňa 08.01.2019 sp. zn. 3Co/151/2018. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní a preto neboli splnené podmienky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalobca v replike poznamenal, že žalovaný dňa 30.7.2015 vyplnil Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro (ďalej len „Žiadosť“). V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. (ďalej len „Banka“) v spolupráci so

spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. platných a účinných v čase podpisu Žiadosti, prijatím a schválením Žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo strany Banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.. Zo strany Banky bola uvedená žiadosť schválená dňa 2.11.2015, o čom svedčí podpis na uvedenej Žiadosti. Žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro, resp. po schválení Bankou, Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. bola súdu zaslaná spolu s podaným Návrhom na vydanie platobného rozkazu. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcich z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním Žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a.s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2100.00 eur so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 70.00 eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 10.8.2016 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 08.01.2017 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Uviedol položkovito rozsah čerpania predmetného úveru žalovaným - jeho debetné transakcie v celkovej výške 2150 eura. Zároveň uviedol a opísal kreditné operácie žalovaného, t. j. jeho úhrady na predmetný úver, ktoré boli v celkovej výške 531,77 eura. Žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny vo výške 531,01 eura (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Zároveň zobral žalobu späť aj v časti 83,50 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania a to z dôvodu úhrad zo strany žalovaného, preto žiadal žalobu v tejto časti zastaviť. Z dôvodu čiastočného späťvzatia zároveň upravil žalobný návrh a navrhol, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3237,83 eura, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3321,33 eura od 21.11.2019 do 05.12.2019 úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3299,57 eura od 06.12.2019 do 29.01.2020 úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3261,49 eura od 30.01.2020 do 11.03.2020 úrok z omeškania vo výške 5,00 % p. a. zo sumy 3237,83 eura od 12.03.2020 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

5. Žalovaný v duplike upriamil pozornosť na § 103 Občianskeho zákonníka: „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Právny predchodca žalobcu v predžalobnej upomienke zo dňa 03.12.2016, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňuje žalovaného, že ak do 10.12.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej dňa 15.10.2016, veriteľ pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Keďže žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovaného so splátkou zročnou dňa 15.10.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku na základe zosplatnenia úveru začala plynúť dňa 15.10.2016 a uplynula 15.10.2019, z uvedeného dôvodu žalovaný vznáša námietku premlčania, pretože žaloba bola doručená súdu dňa 27.12.2019 a teda až po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku dáva do popredia ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého mala premlčacia doba začať plynúť až po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie uvedenej v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Ustanovenie § 103 však predstavuje lex specialis vo vzťahu k ustanoveniu § 101 OZ. Uvedené potvrdil aj Krajský súd Trnava vo svojom rozhodnutí zo dňa 15.04.2020 sp. zn. 23Co/148/2019, v zmysle ktorého: „V ustanovení § 103 OZ, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 OZ špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynú teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 OZ. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva, čo je v prejednávanej veci kľúčové. Podľa názoru žalovaného za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o

vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom právny zástupcovia strán sporu ospravedlnili svoju neúčast', ako aj neúčast' svojich klientov, preto súd vykonal pojednávanie v ich neprítomnosti, majúc súčasne zato, že vo veci je možné rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov a skutkových tvrdení strán sporu.

7. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne žalobcu a žalovaného vychádzal z dôkazov, ktoré strany konania súdu predložili a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania, predovšetkým oboznámením sa so Žiadosťou o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro zo dňa 30.07.2015, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s., Výpismi z Pôžičkovej karty Quatro, Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, Predžalobnou upomienkou zo dňa 03.12.2016 a doručenkou k nej, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.01.2017 a Oznámením o postúpení pohľadávky z 28.01.2020a zistil tento skutkový a právny stav :

8. Zo žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXX zo dňa 30.07.2015, podpísanej právnym predchodcom žalobcu, ako aj žalovaným súd zistil, že žalovaný požiadal právneho predchodcu žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. o úver s podmienkami: úverový rámec vo výške 2100 eur, štandardná mesačná splátka v sume 70 eur (deň splatnosti štandardnej/povinnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci), štandardná úroková sadzba 22,80 %, RPMN 24,36%.

9. Súčasťou predmetnej žiadosti boli aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej len „Obchodné podmienky“), ktoré boli podpísané žalovaným dňa 30.07.2015.

10. Výpisom z Pôžičkovej karty Quatro od 11.08.2016 do 31.10.2019 mal súd za preukázané, že žalobca evidoval za uvedené obdobie debetné transakcie v sume 3852,34 eura, z čoho žalovaný čerpal celkom 531,77 eura (čo nebolo sporné), pričom ostatné debetné položky vo výpise tvoria poplatky a úroky. Listom, nazvaným ako predžalobná upomienka zo dňa 03.12.2016, ktorá bola žalovanému doručená dňa 12.12.2016 (č. l. 147 a 149) právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ak do 10.12.2016 nepríde k úhrade pohľadávky splatnej dňa 10/2016 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Následne právny predchodca žalobcu listom zo dňa 08.01.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku v celkovej výške 2368,43 eura a žalovaného vyzval k bezodkladnej úhrade tohto zostatku. Uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 16.01.2017 (č. l. 149 a 149).

11. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

12. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa §146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh späť v časti o zaplatenie sumy 531,01 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania (v časti poplatku a sankčného úroku bez uvedenia dôvodu) a v časti 83,50 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu úhrad zo strany žalovaného (dňa 05.12.2019 a 29.01.2020 a 11.03.2020), teda celkovo v sume 614,51 eura skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovaného so späťvzatím návrhu nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie sumy 614,51 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, účinného v čase mimoriadneho zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

26. Podľa § 122 Občianskeho zákonníka lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň. Ak posledný deň lehoty prípadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

27. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

28. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu (dňa 02.11.2015) a žalovaný (dňa 30.07.2015) podpísali zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzatvorená medzi bankou s postavením dodávateľa, keďže konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (nebolo to žalobcom ani tvrdené, ani preukazované).

31. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

32. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a

dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Súd tiež poukazuje, že táto zmluva je typicky formulárová zmluva, ktorú uzatvoril dodávateľ so spotrebiteľom a teda jednoznačne sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd v rámci takýchto zmlúv ex offo skúma to, či neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a či na základe takýchto podmienok si dodávateľ neuplatňuje neoprávnený nárok voči spotrebiteľovi.

33. Z dôvodu že ide o procesnú podmienku konania, aj vzhľadom na námietku žalovaného ohľadne absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sa súd v prvom rade zaoberal touto otázkou. V tomto kontexte však súd nepochybne dospel k záveru, že nie je dôvod pochybovať o jej existencii z dôvodu, že ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je práve takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, a to: ak je pohľadávka 1/ splatná, a to až po predchádzajúcej 2/ písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené 3/ omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti súd považoval za zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Súd konštatuje, že všetky podmienky splnené boli, keď pohľadávka, ktorá bola postúpená bola splatná, žalovaný bol v omeškaní 90 dní a doručením predžalobnej upomienky zo dňa 03.12.2016 (doručenej žalovanému dňa 12.12.2016 má súd za to, že žalovaný bol informovaný, že je v omeškaní a súd tak splnené podmienky na postúpenie pohľadávky na tretí subjekt. Vzhľadom na uvedené, dospel súd k záveru, že aktívna vecná legitímácia svedčí žalobcovi.

34. Vzhľadom na znenie ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018 a tiež vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovaným súd sa zaoberal s otázkou, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré žalobca žiada priznať je alebo nie je premlčané. Z dôvodovej správy k novele Občianskeho zákonníka vyplýva, že jej účelom je, aby sa subjektívne majetkové práva zo spotrebiteľskej zmluvy po uplynutí premlčacej doby dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov, pretože niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi).

35. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v citovanom § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinností dlžníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka zase stanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

36. V danom prípade teda prichádza do úvahy možnosť, že si zmluvné strany možnosť žiadať celý dlh naraz dohodli. Takáto dohoda medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vyplýva z pripojených obchodných podmienok - a to z bodu 35.

37. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dopĺňa ďalšie zákonné podmienky umožňujúce právo veriteľa žiadať od dlžníka - spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky. Právo na jednorazové splatenie pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Keďže ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka má predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, aby veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota

na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace.

38. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

39. V danom prípade právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 03.12.2016 žiadal žalovaného uhradiť nedoplatok na splátkach a vyslovene žalovaného upozornil, že ak do 10.12.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude oprávnený úver zosplatniť. Táto upomienka bola žalovanému doručená doporučenou zásielkou dňa 12.12.2016, takže sa do jeho dispozičnej sféry dostala. O zosplatnení úveru právny predchodca žalobcu informoval žalovaného listom zo dňa 08.01.2017, ktorý bol doručený žalovanému dňa 16.01.2017. Súd je toho názoru, keďže zákon nevyžaduje pre doručenie žiadosti o zaplatenie celej pohľadávky osobitný spôsob doručovania, je veľmi málo pravdepodobné, že by veriteľ po zosplatnení úveru nežiadal žalovaného o úhradu celkového dlhu a predložené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nebolo žalovanému zaslané.

40. Premlčaním sa rozumie právny následok kvalifikovaného uplynutia času vo vzťahu k povahe subjektívneho práva. Inštitút premlčania poskytuje východisko, ako predísť, resp. riešiť situácie, kedy až po dlhej dobe dochádza k uplatneniu majetkového práva zo strany veriteľa a tak sa vznáša do záväzkových právnych vzťahov účastníkov právna neistota, resp. hrozba, že dlžník môže byť vystavený bez zreteľa na čas (bez obmedzenia doby) úspešnej žalobe zo strany veriteľa. V inštitúte premlčania sa premieta pravidlo vigilanti bus iura scripta sunt, teda že zákony sú písané pre bdelych, teda pre tých, ktorí o svoje práva dbajú, alebo inak povedané, že právo patrí bdelym. Premlčaniu zásadne podliehajú majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Majetkovým právom je právo na poskytnutie plnenia, ktoré má pre oprávnený subjekt majetkový obsah alebo majetkovú (peniazmi oceneľnú) hodnotu.

41. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je lex specialis, t. j. osobitnou úpravou, ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Občiansky zákonník rozlišuje začiatok plynutia premlčacej doby v prípade plnenia v splátkach, kedy začína premlčacia doba plynúť odo dňa ich splatnosti a tiež v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, kedy začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní 3 mesiace, tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka je vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namieste, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (pozri Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018).

42. V danom prípade právny predchodca žalobcu využil svoje právo na zosplatnenie úveru pre splátku splatnú v mesiaci 10/2016, pričom splatnosť splátok bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci. Súd je toho názoru, že premlčacia doba začala plynúť od splatnosti tejto splátky splatnej dňa 15.10.2016 a uplynula v zmysle pravidiel počítania času ustanovených v § 122 Občianskeho zákonníka dňa 15.10.2019. Žaloba bola podaná na súde až dňa 27.12.2020, z čoho vyplýva, že žalobca premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemôže vymáhať.

43. Takýto výklad je jednoznačne založený na zákonom znení ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka, pričom iný výklad podľa názoru súdu možný nie je a podporuje ho aj žalovaným poukázané Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/166/2019, kde krajský súd uviedol, že: „Je nesporné, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, pokiaľ nie je v ďalších

ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, plyní samostatne, a to odo dňa kedy tá - ktorá splátka sa stala zročnou. V zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka je veriteľ oprávnený, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené, žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, avšak v zmysle dikcie zákona toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci zosplatený dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. To však platí len v prípade, keď veriteľ využil svoje právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (§ 565 OZ). Ak sa tak nestalo a veriteľ stratil právo žiadať od dlžníka zaplatenie celého dlhu, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plyní len premlčacia doba pre jednotlivé splátky, a to do ich splatnosti. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne znova plynúť, ak dlžník nesplní v určenom termíne ani ďalšiu splátku. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné jednorazové predčasné zosplatenie celého dlhu je nevyhnutné poukázať na to, že osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, upravuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Citované zákonné ustanovenie § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ upravujú len zákonné podmienky pre konštatovanie platného a účinného predčasného zosplatenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky a samo o sebe nemajú vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka. Nedochádza teda k „posunu“ počiatku plynutia premlčacej doby až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní, s prihliadnutím a zohľadnením aj uplynutia 15 dní od upozornenia spotrebiteľa na úmysel veriteľa jeho dlh zosplatiť pre nezaplatenie splátky. V konaní mal súd preukázané, že veriteľ na základe predžalobnej upomienky vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru, a to upozornením zo 11. 01. 2016, v ktorom oznámil žalovanej, že ku dňu 08. 01. 2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti, pričom následne došlo k predčasnému zosplateniu úveru na základe výzvy zo dňa 04. 02. 2016. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že k platnému zosplateniu celého dlhu veriteľa v spotrebiteľskej veci došlo v súlade s podmienkami uvedenými v ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Správne potom súd prvej inštancie pri platnom a zákonom zosplatení celého dlhu na plynutie premlčacej doby aplikoval ust. § 103, vety druhej Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ došlo k modifikácii práv a povinností pôvodne zmluvnými stranami v zmluve o spotrebiteľskom úvere dohodnutými, a to v dôsledku porušenia povinností dlžníka - spotrebiteľa platiť dohodnuté splátky riadne a včas, zmenil sa obsah pôvodného záväzku a veriteľ, pokiaľ splnil zákonné požiadavky vyžadované v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, bol oprávnený zosplatiť celý dlh.“

44. Vzhľadom na skutočnosť, že časť uplatňovaná žalobcom po čiastočných späťvzatiach je premlčaná, nemožno tento nárok žalobcovi priznať, preto súd v tejto časti žalobu zamietol a nezaoberal sa ďalšími námietkami žalovaného z dôvodu hospodárnosti konania.

45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 256 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal podľa názoru súdu plný úspech vo veci priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd pritom zohľadnil procesné zavinenie žalobcu na zastavení konania (v sume 552,77 eura, keďže sumu 531,01 eura zobral späť bez udania dôvodu a sumu 21,76 eura síce z dôvodu úhrady žalovaného, avšak uskutočnenej pred podaním žaloby dňa 05.12.2019), preto v tejto časti patrí nárok na náhradu trov konania žalovanému. Žalovaný bol teda úspešný v konaní v časti o zaplatenie sumy 3237,83 eura (zamietnutie žaloby) a zároveň v časti, v ktorej nezavinil zastavenie konania, t. j. 552,77 eura, čo predstavuje jeho úspech v konaní 98,40 % (3790,60 eura zo sumy 3852,34 eura) a úspech žalobcu v konaní predstavuje 1,6 % (61,74 eura zo sumy 3852,34 eura - v časti ktorej zavinil zastavenie konania žalovaný). Celkový úspech žalovaného by teda činil, 96,80 % (98,40 % - 1,6%), pričom jeho neúspech v časti 3,20% možno považovať za minimálne merateľný materiálny neúspech, preto bolo namieste priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V uvedenom kontexte súd na podporu svojej argumentácie poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/318/2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že aj keď Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana mala v konaní neúspech v pomerne nepatrných časti (pôvodne ust. § 143 ods.

3 OSP v znení do 30.6.2016) a na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris), nič to nemení na tom, že aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, musí to byť prevažujúci úspech, teda aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o čo i len čiastočnom, ale úspechu jednej zo strán. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods.2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalobcu rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že hoci má strana v konaní neúspech v nepatrnej časti, v danom prípade 0,20 %, priznal jej plnú náhradu trov konania, keď rozhodnutie postupom najskôr podľa § 255 ods. 2 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania v rozsahu 99,20 %, by odporovalo súdnej praxi, ktorá vychádza z výkladu, že pomerne nepatrná časť predstavuje 5 % až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Keďže žalovaný bol neúspešný v nepatrnej časti, t. j. v časti 1,60% považoval túto skutočnosť za tak relevantnú, aby priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% aj s poukazom na vyššie citované rozhodnutie.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.